Írta: Administrator
2017. március 22. szerda, 09:38 -

Donald Trump elnök oroszokkal való üzleti kapcsolatait vizsgálják. Trump kampányának egyik elnöke az a Paul Manafort volt, aki az oroszpárti ukrán elnök tanácsadója volt. Trump egyik volt tanácsadója pedig Carter Page volt, akinek energetikai megállapodásai voltak különböző orosz cégekkel. Michael Flynn tábornok pedig a múltban egy busásan megfizetett beszédet mondott el Moszkvában magánemberként. A mostanra már államügyész volt szenátor, Jeff Session – miközben a fegyveres testületek szenátori bizottságának tagja volt – beszélő viszonyban volt az orosz nagykövettel.

A szenátorok körében ez azért nem nevezhető ritkaságnak.

Hillary Clinton külügyminisztersége idején Bill Clintonnal együtt hatalmas mennyiségű pénzt kapott közvetlenül és közvetetten egyes orosz tisztségviselőktől.

Bill Clinton 500 ezer dollárt zsebelt be egy 2010-ben megrendezett moszkvai beszédéért. De ki állította ki a számlát? Egy moszkvai befektetésekkel foglalkozó intézet, amely a Renaissance Capital nevet viselte. Ez az intézet amúgy több csatornán keresztül is azzal kérkedik, hogy jó kapcsolatot ápol az orosz hírszerzéssel. Azonban maga a Clinton Alapítvány is nemcsak orosz tisztségviselőktől, hanem Putyin-közeli oligarcháktól is pénzt fogadott el. Továbbá az alábbi helyekről is nagy összegeket fogadtak el:

Viktor Vekselberg, Putyin bizalmasaként saját vállalkozásán keresztül, a Renova Groupon át fizetett; Andrey Vavilov, volt orosz tisztségviselőként és a SuperOx kutatásért felelős cég elnökeként, amely az orosz állam atomenergetikai konglomerátumához, a Skolkovohoz tartozott; Elena Baturina, Moszkva főpolgármesterének volt felesége, aki a JSC Inteco vállalaton keresztül fizetett Clintonéknak.

A Clinton Alapítvány 145 millió dolláros bevételre tett szert 9 olyan tulajdonostól, akik egy kanadai urániumvállalatban – az Uranium One-ban – voltak érdekeltek, melyet 2010-ben az orosz államnak adtak el. Az adásvételi megállapodáshoz több, szövetségi szintű kormányzati ügynökség jóváhagyására volt szükség, beleértve Hillary Clinton külügyekkel foglalkozó miniszterelnökségét is.

A megbízás keretében a Roszatom – az orosz állami atomenergiáért felelős vállalata – engedélyt kapott, hogy 20 százaléknyi amerikai uránt vásárolhasson.

Számos hasonló adomány eredete rejtve maradt Clintonék jóvoltából. Annak ellenére, hogy Obama elnök kikötötte: Hillary Clintonnak nyilvánosságra kell hoznia a Clinton Alapítvány érdekeltségébe beáramlott adományok eredetét – ha külügyminiszter akar lenni –, ez még sem történt meg. Ezek az adományok csak azért kerültek napvilágra mert összevetésre kerültek a kanadai adóbevallásokkal és mérlegkimutatásokkal.

Az eredmények pedig azt mutatták, mindenki jól járt ezzel az üzlettel: az uránbefektetők jelentős haszonra tettek szert, az oroszok stratégiai javakhoz jutottak hozzá, a Clinton Alapítvány pedig busás pénzeket tehetett zsebre. Hillary Clinton később természetesen tagadta, hogy neki köze lett volna az Uranium One eladásához.

Bizonyítékként a Clinton kampány közepette 2015-ben, nyilvánosság elé állt Hillary volt külügyminisztériumi asszisztense, Fernandez, aki a saját szavahihetőségére apellálva jelentette ki, el kell hinniük, Hillary nem volt bevonva az Uranium One eladásába. Csakhogy a Podesta-levelek kiszivárgása óta tudjuk, Fernandez mindent megtett annak érdekében, hogy azt a botrányt is alább hangolja cserébe azért, hogy bizonyos szívességeket kérjen Podestától.

Vajon mennyire szavahihető személy maga Fernandez?

A kongresszus egyes tagjai elszántan küzdenek azért, hogy kivizsgálják Mike Flynn tábornok és az oroszok kapcsolatát, de az teljesen hidegen hagyja őket, hogy a Clinton Foundation

miképpen jutott hozzá 145 millió dollárhoz. Az ilyen fajta következetlenség az, amely teljesen elhitelteleníti azoknak az integritását, akik az efféle kérdésekre választ keresnek. Azonban Clintonékon túl, továbbra is ott kering az az aggasztó kérdés, amely az egyik legközelebbi szövetségesükkel kapcsolatos, John Podestával, aki 2016-ban Hillary Clinton kampányigazgatója volt.

Podesta nemcsak beszélgetéseket folytatott le orosz tisztségviselőkkel, hanem üzletet is kötött az orosz kormánnyal, miközben Hillary Clinton külügyminiszternek adott tanácsokat.

Podesta 2011-ben egy kis energetikai vállalat igazgatói tanácsába szerzett helyet, a Joule Unlimitedben. Két hónappal az után, hogy megkapta állását, az orosz állam egy milliárd rubelt, azaz 35 millió dollárt fektetett be a cégbe. A pénz pedig az orosz állami befektetési alaptól, a Rusnanótól érkezett. Hogy micsoda a Rusnano? Egy olyan alap, melyet 2007-ben maga Vlagyimir Putyin állított fel, melyet az orosz oktatási és tudományi miniszter, Andrej Fursenko úgy jellemzett: „Putyin gyermeke”. Az amerikai külügyminisztérium WikiLeaksre kiszivárgott csatornái szerint a Rusnano nemzetbiztonsági kockázatot jelentett, mivel kontrollálhatatlan, stratégiai „kettős játszmáknak” biztosíthattak teret bizonyos befektetések kapcsán.

John Podesta az orosz állam és Vlagyimir Putyin üzlettársa volt. Amikor 2014-ben Podesta a Fehér Házhoz szerződött annak érdekében, hogy Obama elnök tanácsadója legyen, az általa beadott protokolláris bevalláson kihagyta az ominózus pozícióját, amely a Joule vállalat érdekeltségében töltött be. Podesta kiszivárgott levelei alapján kiderül, a 75 ezer dollárt érő részvényeit pedig egy korlátolt felelősségű társasághoz irányította, melyet a családja felügyelt. Azonban, ahogyan a Wall Street Journal megjegyzi, az e-mailek alapján kirajzolódik, Podesta ennek ellenére is aktívan részt vett a vállalat üzletkötési politikájában.

Sem Paul Manfort, sem Carter Page sem Mike Flynn tábornok nem dolgozik a Fehér Házban. Ezzel szemben, amennyiben Hillary Clinton nyerte volna meg a kampányt, John Podestának minden bizonnyal meghatározó munkaköre lett volna.